

*доцент кафедри бойового та
логістичного забезпечення*

СТАРЧЕНКО Антон Миколайович,
*курсант 2-го відділення 120 навчальної
групи курсу 3 ФЗДБ*

*Київський інститут Національної гвардії
України*

ЛОГІСТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬКОВИХ ПІДРОЗДІЛІВ У ВІДРИВІ ВІД ПУНКТУ ПОСТІЙНОЇ ДИСЛОКАЦІЇ

Метою логістичного забезпечення є задоволення потреб військ у засобах, необхідних їм для життя і проведення мілітарних і позамілітарних операцій, та забезпечення здатності людського потенціалу, а також озброєння і військового обладнання до проведення бойових дій. Важливою особливістю сучасної війни є висока динаміка бойових дій, яка досягається завдяки оперативній мобільності військ і їх швидкому переміщенню. Автомобільний транспорт відіграє в цьому визначну роль. Наразі важливим є питання з взаємодії різних видів транспорту в умовах виходу з ладу важливих об'єктів транспортної інфраструктури [1].

Реалізація функцій та вирішення завдань щодо логістичного забезпечення військ (сил) здійснюється системою логістичного забезпечення Збройних Сил України, яка включає сукупність взаємопов'язаних органів управління, сил та засобів, інфраструктури логістичного забезпечення.

Система логістичного забезпечення Збройних Сил України будується за принципами ієрархії, інтеграції та достатності.

Ієрархічна побудова системи логістичного забезпечення полягає у наявності компонентів системи на всіх рівнях управління та підпорядкування їх відповідним командувачам (командирам). Система логістичного забезпечення Збройних Сил України за підпорядкованістю та масштабами завдань, що виконуються є багаторівневою та поділяється на системи стратегічного, оперативного і тактичного рівнів.

Принцип інтеграції полягає в єдності завдань забезпечення військ (сил), наявності загальної ресурсної бази та інфраструктури, покладанні функцій щодо забезпечення нижчої системи логістичного забезпечення матеріально-технічними засобами на систему вищого рівня, об'єднанні відомостей щодо наявності та стану матеріальних засобів. Реалізація цього принципу досягається ешелонуванням запасів матеріальних засобів, спільним виконанням завдань щодо забезпечення військ силами логістики всіх рівнів з розподілом їх за етапами (операціями, обсягами) та смугами логістичного забезпечення

Принцип достатності полягає у створенні та утриманні складових системи логістичного забезпечення на рівні, який може забезпечити потреби військ (сил) в матеріальних засобах та послугах. Впровадження цього принципу здійснюється побудовою системи логістичного забезпечення Збройних Сил

України відповідно до існуючих загроз та завдань, що вирішуються (виконуються) військами (силами).

Для забезпечення надійного функціонування системи логістичного забезпечення всім її елементам відводяться певні місце та роль у виконанні завдань, що покладаються на систему у цілому.

Органи управління логістичним забезпеченням є організаційною складовою системи, якій відводиться роль визначення потреб військ (сил) у матеріальних засобах та послугах, організації їх задоволення, управлінні силами логістики та логістичними процесами (операціями).

Сили логістики є виконавчою складовою системи, якій відведена роль безпосереднього виконання завдань щодо логістичного забезпечення військ (сил), накопичення та утримання запасів матеріальних засобів.

Інфраструктура логістичного забезпечення є матеріальною нерухомою основою системи, яка виконує основну роль у забезпеченні розквартирування (розміщення) військ (сил), зберігання запасів матеріальних засобів та створення умов для перевезень персоналу, запасів матеріальних засобів всіма видами транспорту, технічного обслуговування та ремонту матеріально-технічних засобів (МТЗ).

Логістичне забезпечення Збройних Сил повинне відповідати наступним принципам (прийнятим у сфері військової логістики), що узгоджуються із законодавчими актами з питань національної безпеки та оборони України і з стандартами логістичного забезпечення НАТО: пріоритетність, достатність, ефективність, гнучкість, стійкість, прозорість, координація, відповідальність, співробітництво [3].

Сучасні дослідження факторів які впливають на взаємодію видів транспорту при військових перевезеннях надасть змогу оперативно вирішувати проблеми які виникають при перерві роботи транспорту.

На сьогодні у Збройних Силах України створена система підвезення матеріальних засобів, яка в основному задовольняє потреби військ, що задіяні до виконання завдань в бойових операціях. Постачальні військові залізничні перевезення – перевезення залізничним транспортом військових вантажів для забезпечення виконання завдань Збройними Силами України. Але висвітлено ряд проблемних питань щодо їхньої організації, планування та взаємодії з транспортними органами, які є важливим фактором забезпечення високої мобільності і маневреності військ [1].

Проблемними питаннями залишаються логістика підрозділів, які перебувають у безпосередній близькості до ворога, швидкість і якість такого забезпечення.

Багаторічний досвід локальних війн і збройних конфліктів свідчить, що автомобільний транспорт має ряд переваг перед іншими видами транспорту: він без відриву може пересуватись за своїми військами, знаходитись у їх бойових порядках, забезпечувати транспортування великої кількості матеріальних засобів безпосередньо у війська, а також виконувати евакуаційні перевезення. Завдяки своїй маневреності, гнучкості, високій прохідності та меншій

уразливості автомобільний транспорт є вирішальним засобом, що забезпечує тісний взаємозв'язок усіх інших видів транспорту під час їх комплексного використання при організації всебічного забезпечення військ [1].

Ефективна відсіч російським загарбникам під час широкомасштабного вторгнення російської федерації на територію нашої країни значною мірою залежить від здатності вітчизняного автомобільного транспорту оперативно здійснювати всі види перевезень у необхідних обсягах для задоволення потреб Збройних сил України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань, національної економіки та цивільного населення [1].

Проте, важливою складовою є пошук альтернативних шляхів перевезень і покладатись лише на автомобільний транспорт не можна, і його слід використовувати тільки на кінцевому маршруті.

Таким чином, логістичне забезпечення військових підрозділів у відриві від пункту постійної дислокації має свої особливості і складності. Підрозділи можуть виконувати різноманітні задачі, як бойові, так і не бойові, як в обороні, так і в наступі. Вибір шляхів, методів і засобів буде відігравати чи не найважливіше значення для успішного виконання поставлених завдань.

Список використаних джерел:

1. Гудімов В. В., Максименков Є. А. Транспортно-логістичне забезпечення Збройних Сил України, інших військових формувань під час бойових дій. Транспортні системи та технології перевезень. Дніпро, 2022. Вип. 24. С. 33–39 URL: <https://crust.ust.edu.ua/items/e092b625-6c1c-48f3-9947-ef148a4d9a45>
2. Доктрина застосування сил логістики URL: <https://sprotyvg7.com.ua>
3. Основні положення логістичного забезпечення Збройних Сил України URL: http://arcdrmis.rit.org.ua/WWW/arch_mod/docs

ТОЛСТОНОСОВ Дмитрій Юрійович,